

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202937
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418202937.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo, so sídlom Pod Donátom 3, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 00 176 192, zastúpeného JUDr. Janou Šáľkovou ml., advokátkou so sídlom Bystrická 101, 966 81 Žarnovica, proti žalovanej Z. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, XXX XX C. N., o zaplatenie 1.987,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7Csp/111/2018-107 zo dňa 20. septembra 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uložení povinnosti zaplatiť istinu 1.851,58 eur s tam špecifikovaným úrokom z omeškania (I. výrok) a o čiastočnom zastavení konania (II. výrok) p o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (III. výrok) m e n í tak, že žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
- III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 20. septembra 2019 uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi istinu 1.851,58 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 143,10 eur od 26.06.2016 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,10 eur od 26.07.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,07 eur od 26.08.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,09 eur od 26.09.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,09 eur od 26.10.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,09 eur od 26.11.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,09 eur od 26.12.2016 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13,09 eur od 26.02.2017 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 143,09 eur od 26.03.2017 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3,09 eur od 26.04.2017 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 135,90 eur od 26.02.2018 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,90 eur od 26.03.2018 až do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 135,90 eur od 26.04.2018 do 26.07.2018, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 135,90 eur od 26.05.2018 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok), konanie v časti úhrady sumy 135,90 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.07.2018 do zaplatenia zastavil (II. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

1.1 Z dôvodov rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/111/2018-59 zo dňa 26. septembra 2018, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/79/2019-84 zo dňa 09. mája 2019. Dôvodom bolo nesprávne právne posúdenie sporu, keď súd prvej inštancie žalovanej nepriznal postavenie spotrebiteľky a rozhodol kontumačne aplikáciou § 274 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“). Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie aj potrebu venovať náležitú pozornosť formálnej stránke rozhodnutia a riadneho označenia okresného súdu, pretože v zmysle § 2 ods. 35 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v platnom znení je mesto Žiar nad Hronom sídlom Okresného súdu Žiar nad Hronom, nie Okresného súdu v Žiari nad Hronom.

1.2 Z dôvodov rozsudku (v poradí druhého) súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 19.06.2018 bolo zaplatenie sumy 1.987,48 eur s príslušenstvom predstavujúcej dlh na úhradách zálohových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv, určených jednotlivými výpočtovými listami za to-ktoré zúčtovacie obdobie. Ich neplatením žalovaná mala porušiť § 10 zákona č. 182/1993 Z. z., resp. článok 4 bod 2 zmluvy o výkone správy č. 306/2010 z 25.10.2010 uzatvorenej medzi žalovanou ako výlučnou vlastníčkou bytu č. 7 v bytovom dome súpisné číslo XXX v C. N. a žalobcom ako správcom bytového domu. Súd prvej inštancie vydal dňa 25.06.2018 platobný rozkaz č. k. 7Csp/111/2018-23, proti ktorému žalovaná podala odpor, preto ho uznesením č. k. 7Csp/111/2018-34 zo dňa 09.07.2018 zrušil.

1.3 Okresný súd pojednávanie dňa 20.09.2019 vykonal bez prítomnosti žalovanej. Uviedol, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 05.08.2019 žalovaná neprevzala. Okresný súd preto nariadil termín pojednávania na deň 20.09.2019 o 08.00 hod. a predvolanie doručil, za účelom zabezpečenia osobnej účasti žalovanej, prostredníctvom OOPZ SR Banská Štiavnica; žalovaná ho prevzala dňa 10.09.2019. Dňa 20.09.2019 v raňajších hodinách sa žalovaná z pojednávania ospravedlnila pre nutnosť návštevy lekára s jej dieťaťom. Pojednávajúci sudca vzal ospravedlnenie na vedomie dňa 20.09.2019 o 7.40 hod.. Okresný súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že ospravedlnenie formou telefonického hovoru 15 minút pred začatím pojednávania vo veci samej v žiadnom prípade nemohol kvalifikovať v zmysle zákonnej úpravy § 183 ods. 1, 3 C.s.p., ktorú citoval. Konštatoval, že vo veci po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica (správne má byť Krajského súdu v Banskej Bystrici, pozn. odvolacieho súdu) nariadil termín pojednávania na deň 05.08.2019, ktorý termín (zrejme má byť uvedené predvolanie na pojednávanie, pozn. odvolacieho súdu) žalovaná neprevzala. Ďalší termín bol nariaďovaný a predvolanie doručované prostredníctvom policajného orgánu z dôvodu vedomosti okresného súdu o tendencii žalovanej vyhýbať sa účasti na pojednávaní. Vzhľadom na tieto okolnosti súd prvej inštancie jej ospravedlnenie neakceptoval a vo veci konal.

1.4 Súd prvej inštancie mal preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu zmluvou o výkone správy č. 306/2010. Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX Okresného úradu C. N., katastrálneho odboru pre kat. úz. C. N. bolo preukázané výlučné vlastníctvo žalovanej k bytu č.7, ktorý sa nachádza vo vchode č. XX na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXX. Zmluva o výkone správy bola uzatvorená dňa 25.10.2010 a signovala ju aj žalovaná. Žalobca na základe predpisu mesačnej zálohovej úhrady platnému od 01.06.2016 vyúčtoval za obdobie mesiacov máj - november 2016 zálohové platby do fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 143,10 eur mesačne a na základe predpisu o mesačnej zálohovej platbe platného od 01.07.2017 za obdobie december 2016 až november 2017 zálohové platby do fondu prevádzky, údržby a opráv v celkovej výške 584,44 eur (po odpočítaní čiastočných úhrad žalovanej podľa pripojených prostriedkov procesného útoku). Za obdobie od decembra 2017 (splatnosť v januári 2018) a februára až mája 2018 (splatnosť za máj 2018 v mesiaci jún 2018) vyfakturoval žalobca žalovanej na základe predpisov mesačnej zálohovej úhrady v platnosti od 01.07.2017 celkovo 544,50 eur. Celkovo za mesiace máj 2016 až máj 2018 žalobca vyúčtoval žalovanej na zálohových platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv celkovo 1.987,48 eur.

1.5 K obrane žalovanej okresný súd uviedol, že predmetom konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24C/23/2017 nie sú neuhradené zálohové platby do fondu opráv. Žalovaná dňa 27.03.2017 zaplatila na účet správcu bytového domu sumu 1.000,- eur s označením úhrada zo sumy 1.921,- eur. Platba bola započítaná na pokrytie nájmu za byt za obdobie mesiacov máj 2015 až december 2015 a vyúčtovanie rok 2014 v sume 30,57 eur v zmysle označenia platby žalovanou. Preplatok v prospech žalovanej vo výške 242,- eur tvrdí žalovaná z vyúčtovania za rok 2017 je splatný k 30.06.2018, predmetom žaloby je plnenie do 26.05.2018.

1.6 Po citácii § 10 zákona č. 182/93 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v platnom znení okresný súd poukázal na článok IV. bod 2 zmluvy o výkone správy č. 306/2010 zo dňa 25.10.2010, podľa ktorého sú vlastníci bytov a nebytových priestorov povinní mesačne vopred uhrádzať platby vo výške stanovenej výpočtovým listom, najneskôr však do 25-teho príslušného mesiaca na bankový účet podľa článku III. bod 4 zmluvy a na jej článok IV. bod 4, v zmysle ktorého je vlastník bytu povinný nedoplatok vyčíslený vo vyúčtovaní za plnenie spojené s užívaním bytu zaplatiť správcovi do 30.06. toho-ktorého príslušného kalendárneho roka.

1.7 Okresný súd uviedol, že v priebehu konania žalovaná dňa 26.07.2018 uhradila zo žalovanej istiny v prospech žalobcu celkovo sumu 250,- eur s označením platby za mesiac apríl a jún, na základe čoho žalobca zaúčtoval prijatú platbu na zálohové platby splatné v mesiacoch apríl 2018 a v mesiaci jún 2018. Predmetom uplatneného nároku bola aj platba za mesiac apríl roku 2018. Vzhľadom na to vzal žalobca žalobu čiastočne späť vo výške úhrady 135,90 eur a jej príslušenstva a okresný súd v tejto časti konanie zastavil.

1.8 Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho záväzku, preto okresný súd žalobcovi s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády SR č. 87/95 Z. z. v platnom znení priznal úrok z omeškania z jednotlivých súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej sumy zálohových platieb stanovenej zmluvou o správe bytového domu.

1.9 Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, čiastočné späťvzatie žaloby bolo zapríčinené samotnou žalovanou. Okresný súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie navrhnuć, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1 Žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) zdôraznila vykonanie pojednávania dňa 20.09.2019 v jej neprítomnosti tvrdiac, že jej bola upretá možnosť vzniesť procesnú obhajobu a vyjadrovať sa k jednotlivým dôkazom a skutočnostiam napriek tomu, že sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila. Poukázala na § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Uviedla, že žiadnu doručku na predvolanie, ako uvádza okresný súd, prevziať nemohla, pretože jej žiadna nebola doručená. Na deň 20.09.2019 jej boli doručené dve predvolania, jedno dňa 11.08.2019, druhé prostredníctvom polície dňa 14.08.2019. Na okresný súd telefonovala krátko po 07.00 hod., nemohla sa dovolať a niekoľkokrát ju spájali. Nie je pravdou, že sa ospravedlnila 15 min. pred pojednávaním. Jej maloletá dcéra B. Z. A. dostala do rána vysoké teploty a zvracala. Kvôli jej veľmi zlému zdravotnému stavu je žalovaná na mimoriadnej materskej dovolenke. O návšteve lekára má písomné potvrdenie, ktoré pripája k odvolaniu. Pri telefonickom ospravedlnení ju pracovníčka súdu dotazovala, či súhlasí, aby bol rozsudok vyhlásený bez jej prítomnosti, na čo odpovedala, že v žiadnom prípade nesúhlasí. Tvrdenie sudcu, že sa vyhýba súdnemu konaniu je subjektívne a žiadnym dôkazom nepotvrdené.

2.2 Odvolateľka nesúhlasila s tvrdením v rozsudku, že jednotlivé zálohové platby tvoria sumu 143,09 eur mesačne a uvedenú sumu tvorí len úhrada platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv. Toto tvrdenie uvedené už v žalobe označila za zavádzajúce. Táto položka totiž tvorí len časť cca 20 % z predpísaného mesačného nájmu stanoveného bytovým družstvom. Žaloba aj súdne rozhodnutie je v uvedenej časti nepravdivé a zavádzajúce. Podklady o úhradách, ktoré doručila okresnému súdu a ktorými sa snaží neustále niekoľko rokov znížiť dlh, ktoré sú pripisované na účet stavebného bytového družstva, nie sú účelovo nikde vedené a ani súdom odpočítané, pričom boli uhradené. Týmto spôsobom nie je vedený dlh skutočne taký, ako je uvedený v rozsudku a v žalobe a ona z týchto dôvodov nesúhlasí ani s bodom č. 3 odôvodnenia rozsudku. K odvolaniu pripojila fotokópiu potvrdenia MUDr. Alice Kubinskej, s.r.o., Banská Štiavnica s textom „A. B. Z. vyšetrená v sprievode“ a predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu platný od 01.07.2018. Navrhla zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

3. Žalobca sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k odvolaniu plne stotožnil s rozhodnutím aj odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku. Uviedol, že preukázal oprávnenosť svojho nároku. Žalovaná namietala nepodstatné, resp. skreslené a zavádzajúce skutočnosti. Plne sa stotožnil s vyhodnotením ospravedlnenia žalovanej z účasti na pojednávaní konanom dňa 20.09.2019. uviedol, že každé jedno konanie vedené proti žalovanej (za obdobie od roku 2016) prebieha z dôvodov

na jej strane neúmerne dlho. Proti každému rozhodnutiu súdu podáva žalovaná opravné prostriedky, ani v jednom nebola úspešná, čo z pohľadu žalobcu predstavuje špekulatívne správanie sa. Takýmto správaním žalovaná navyšuje trovy konania, ktoré v konečnom dôsledku zaťažia len ju samotnú.

3.1 Žalovaná podľa žalobcu v odvolaní špekulatívne uvádza podľa nej správne tvrdenie, že zálohové platby tvoria sumu 143,90 eur. Pre vysvetlenie ide o rozpis zálohových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv, jednotlivé položky sú presne špecifikované s uvedením výšky za každú jednotlivú položku zvlášť. Predpis je splatný ako celok podľa zmluvy o výkone správy mesačne vopred najneskôr do 25. dňa v mesiaci na bankový účet v zmluve uvedený. Zaúčtovanie jednotlivých žalovanou poskytnutých jednorazových vyšších súm v tomto konaní už žalobca preukazoval. Boli účtované nielen na istinu, ale aj náklady spojené s ich vymáhaním, súdne aj exekučné. K dnešnému dňu má žalovaná voči žalobcovi dlh na zálohových platbách (na istine bez príslušenstva) 5.516,41 eur, čo vyplýva z pripojenej sumárnej analýzy platieb za obdobie 01.05.2016 až 31.01.2020. Navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie uplatniac si náhradu trov celého, teda aj odvolacieho konania.

4. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

5. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní žalovanej a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie do veci samej nie je dôvodné, preto I. výrok rozsudku okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, ale III. výrok o trovách konania zmenil (§ 388 C.s.p.). Odvolací súd sa v prípade meritórneho rozhodnutia v základe stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre meritórne posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovanej v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8. Podľa § 183 ods. 1 Civilného sporového poriadku pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

Podľa § 183 ods. 3 Civilného sporového poriadku strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

Podľa § 183 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C.s.p. je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Obsah práva na spravodlivý proces zahŕňa najmä právo na prístup k nezávislému a nestrannému súdu, právo na zákonného sudcu, na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť

vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).

10. Prvá odvolacia námietka žalovanej sa týkala prejednávania a rozhodnutia sporu súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 20.09.2019 bez prítomnosti žalovanej, čím jej mala byť upretá možnosť vzniesť procesnú obranu a vyjadrovať sa k jednotlivým dôkazom a skutočnostiam napriek jej ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní. Problematiku odročenia pojednávania upravuje vyššie citovaný § 183 C.s.p.. Pojednávanie možno odročiť aj na návrh strany podaný pred pojednávaním alebo aj počas prebiehajúceho pojednávania. Ak je návrh na odročenie pojednávania podaný pred pojednávaním, pojednávanie môže byť odročené len za splnenia dvoch kumulatívnych podmienok. Prvou sú dôležité dôvody nemožnosti dostaviť sa na pojednávanie, druhou je nemožnosť spravodlivo žiadať od strany alebo jej zástupcu, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Návrh strany na odročenie pojednávania musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 a 2 C.s.p., t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky konania, ako aj osobitné náležitosti vyžadované v ustanovení § 183 C.s.p., t.j. dôvod odročenia a telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorých možno stranu upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Návrh musí byť súdu oznámený bezodkladne po tom, čo sa strana o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. O odročení pojednávania súd rozhoduje bezodkladne. Ak rozhoduje o odročení už prebiehajúceho pojednávania, oznámi to prítomným ihneď, neprítomným osobám doručí nové predvolanie. Súd by mal predvolané osoby upovedomiť o odročení pojednávania čo najskôr, či už telefonicky, elektronicky, prípadne listinne. Ak súd nemieni vyhovieť návrhu strany na odročenie pojednávania, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla, a to telefonicky alebo elektrickou poštou na kontaktnú adresu uvedenú touto stranou. V praxi môže dôjsť k situácii, keď súd návrhu na odročenie pojednávania vyhovie, no s tým, že strana dodatočne predloží dôkaz o dôležitosti uvádzaných dôvodov. Ak by tvrdené dôvody neboli súdu následne preukázané alebo ich nemožno považovať za dôležité, súd môže rozhodnúť, že na ďalšie návrhy na odročenie pojednávania nebude prihliadať. Fakultatívnosť je tu namieste, keďže ďalšie návrhy na odročenie pojednávania môžu byť odôvodnené inými, už dôležitými a preukázateľnými dôvodmi. Súd preto zohľadní dôvody odročenia uvedené v ďalších návrhoch na odročenie pojednávania v intenciách konkrétnych okolností daného prípadu. Ak by rozhodol, že na ďalšie návrhy o odročenie pojednávania nebude prihliadať, zároveň uloží strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavila alebo si na toto pojednávanie ustanovila zástupcu.

10.1 Argumentácia okresného súdu, že žalovaná svoju neúčasť na pojednávaní určenom na deň 20.09.2019 ospravedlnila iba 15 minút pred jeho začiatkom vzhľadom na ňou tvrdený dôvod neúčasti (akútne zdravotné problémy jej maloletej dcéry) nemôže obstáť. Aj keď má žalobca a zrejme aj súd prvej inštancie s obdobným správaním žalovanej opakovanú skúsenosť, vznik akútnych zdravotných problémov tesne pred začatím súdneho pojednávania u žiadneho človeka jednoducho nemožno vylúčiť a vzhľadom na dobu jeho vzniku súdu pred začatím pojednávania ani preukázať. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako telefonické ospravedlnenie žalovanej (ktorá podľa jej vlastného tvrdenia požiadala o neprejednanie sporu v jej neprítomnosti) akceptovať a pojednávanie odročiť s tým, že žalovaná dodatočne predloží dôkaz o existencii a závažnosti ňou tvrdeného dôvodu. Ak by tento dôvod následne nepreukázala alebo by ho nebolo možné považovať za dôležitý (v tejto súvislosti súd môže požiadať o súčinnosť príslušného lekára, alebo Úrad pre dohľad nad zdravotníckou starostlivosťou), súd prvej inštancie mal stále možnosť rozhodnúť, že na ďalšie návrhy žalovanej na odročenie pojednávania nebude prihliadať. Na druhej strane si odvolací súd nemohol nevšimnúť, že žalovaná dôvod svojej neprítomnosti okresnému súdu dodatočne ihneď, ako to bolo možné, nepreukázala a až k odvolaniu pripojila nekvalitnú fotokópiu lekárskeho potvrdenia o vyšetrení B. Z. A. v sprievode inej (bližšie neidentifikovanej) osoby. Odvolací súd s poukazom na § 390 C.s.p. už nemohol rozhodnutie súdu prvej inštancie pre toto procesné pochybenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd preto pristúpil k meritórному posúdeniu veci vychádzajúc z toho, že žalovaná opakovane vzniesla prostriedky procesnej obrany nielen v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v samotnom odvolaní, ku ktorému sa žalobca vyjadril. Odvolací súd nemá iný prostriedok nápravy, ktorým by mohol toto konkrétne procesné pochybenie súdu prvej inštancie za súčasného stavu konania spätne reparovať.

11. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p.), alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.). Odvolací súd vychádzajúc z obsahu odvolania žalovanej, ktorého dôvodmi je viazaný, takéto pochybenie súdu prvej inštancie nezistil. Je potrebné dať odvolateľke za pravdu, že podľa dokazovania vykonaného okresným súdom platby v mesačnej výške 143,09 eur netvorí len úhrada preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalobu ani súdne rozhodnutie však iba z tohto dôvodu nemožno označiť za nepravdivé a zavádzajúce ako tvrdí odvolateľka. Nielen žalobcovi, ale aj žalovanej je zrejmé a vyplýva to aj z predložených dôkazov, že na túto (celkovú) sumu bol pre žalovanú ako vlastníčku bytu vystavený žalobcom ako správcom bytového domu mesačný predpis platieb, ktorý, zjednodušene povedané, pozostával jednak z plnenia do fondu prevádzky, údržby a opráv a jednak z preddavkov na plnenia poskytované s užívaním bytu. Zmluva o výkone správy, ktorej zmluvnou stranou je aj žalovaná, potom musí podľa § 8a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v platnom znení obsahovať o. i. zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi aj zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi. Podľa poslednej vety odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je potom správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv aj úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory. Povinnosťou správcu podľa § 8b ods. 1 písm. e) uvedeného zákona je pri správe domu sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

12. Pokiaľ odvolateľka v ďalšej časti odvolania spochybnila výšku plnenia priznaného žalobcovi okresným súdom, odvolací súd konštatuje, že tak urobila (rovnako ako v konaní pred okresným súdom) iba veľmi všeobecným spôsobom. Procesné postavenie spotrebiteľky ako slabšej strany sporu žalovanú nezabavuje riadneho plnenia dôkaznej povinnosti, ktorá pozostáva z povinnosti tvrdenia a z povinnosti svoje tvrdenia preukázať. Inak povedané, povinnosťou žalovanej bolo uviesť (napísať) presné sumy, ktoré v žalovanom období na ten-ktorý účel plnila, t.j. koľko v žalovanom období zaplatila ako plnenie do fondu opráv, koľko ako preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu a kedy sa tak stalo (presné dátumy), príp. či a aké sumy a kedy plnila na žalovaný úrok z omeškania a následne preukázať svoje tvrdenia konkrétnymi dôkazmi. Úlohou súdu nie je vyvodzovať absentujúce tvrdenia z predložených dôkazov, pretože nahrádzaním dôkaznej aktivity strany sporu by porušil zásadu rovnosti strán sporu. Nositeľmi dôkazného bremena sú aj v sporoch so slabšou stranou sporové strany, nie súd. O svojich procesných právach a povinnostiach bola žalovaná poučená (poučenie spotrebiteľa v súdnom konaní jej bolo doručené dňa 26.06.2018 spolu s platobným rozkazom do vlastných rúk). Navyše predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu platný od 01.07.2018 pripojený k odvolaniu je vo vzťahu k vyššie uvedenému bez výpovednej hodnoty.

13. Odvolateľka napadla odvolaním celý rozsudok okresného súdu, teda aj jeho II. výrok o čiastočnom zastavení konania. Neuviedla však nijaké dôvody svedčiace o nesprávnosti tohto rozhodnutia a odvolací súd (viazaný odvolacími dôvodmi) ich nezistil, preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil aj v tejto časti.

14. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu výrok o trovách konania (III. výrok) ako výrok závislý (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej. Základným pravidlom rozhodovania o trovách v sporovom konaní je zásada úspechu vyjadrená v § 255 ods. 1 C.s.p.. Súd je ale oprávnený výnimočne náhradu trov konania nepriznať, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 C.s.p. považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky,

či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálezy Ústavného súdu ČR III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži na zmiernenie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 C.s.p. neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Ústavný súd SR v náleze zo dňa 10.10.2018, sp. zn. I. ÚS 168/2018 uviedol, že ustanovenie § 257 nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanom spore je namiesto výnimočné nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Dôvodom je od počiatku pre žalovanú čiastočne máttuce označenie požadovanej mesačnej platby 143,09 eur za preddavok do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalobca je zastúpený osobou znalou práva (ku dňu 01.05.2020 došlo k zmene v osobe právneho zástupcu), ktorá mala už pri zhotovovaní žaloby a počas celého nasledujúceho súdneho konania dbať na presné vyjadrovanie a pomenovanie požadovaných nárokov, najmä ak na túto skutočnosť upozornila žalovaná. Uvedená nepresnosť nemá, ako už konštatoval odvolací súd vyššie, vplyv na meritórne rozhodnutie, ale je spravodlivé, aby sa prejavila pri rozhodovaní o trovách konania.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní z dôvodov uvedených v ods. 14 tohto rozsudku aplikoval ustanovenie § 257 C.s.p.. V spore bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, ale odvolací súd mu výnimočne priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolacom konaní neúspešnej žalovanej. Ani v odvolacom konaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoje vyjadrenia vo vzťahu k žalovanému nároku nepomenoval presne a jednoznačne tak, ako uvádza právna norma.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).
Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).